58 - अष्टपञ्चाश दशकम्
दावग्नि संरक्षनम्, ऋतु वर्णनम् च

त्वयि विहरण लोले बालजालैः प्रलम्ब
प्रमथन सविलम्बे धेनवस् स्वैर चाराः ।
तृण कुतुक निविष्टा दूरदूरं चरन्त्यः
किमपि विपिन मैषी काख्य मीषां बभूवुः ॥ ॥58-1॥

अनधिगत निदाघ क्रौर्य वृन्दावनान्तात्
बहि रिद मुपयाताः काननं धेनवस् ताः।
तव विरह विषण्णा ऊष्मल ग्रीष्म ताप
प्रसर विसर दम्भस्याकुलास् स्तम्भ मापुः ॥ ॥58-2॥

तदनु सह सहायैर् दूर मन्विष्य शौरे
गलित सरणि मुञ्जारण्य सञ्जात खेदम् ।
पशुकुल मभि वीक्ष्य क्षिप्र मानेतु मारात्
त्वयि गतवति ही ही सर्वतोऽग्निर् जजृम्भे ॥ ॥58-3॥

सकल हरिति दीप्ते घोर भाङ्कार भीमे
शिखिनि विहत मार्गा अर्ध दग्धा इवार्ताः ।
अहह भुवन बन्धो पाहि पाहीति सर्वे
शरण मुपगतास् त्वां ताप हर्तार मेकम् ॥ ॥58-4॥

अल मल मति भीत्या सर्वतो मीलयध्वं
दृश मिति तव वाचा मीलि ताक्षेषु तेषु ।
क्व नु दव दहनोऽसौ कुत्र मुञ्जाटवी सा
सपदि ववृतिरे ते हन्त भाण्डीर देशे ॥ ॥58-5॥

जय जय तव माया केय मीशेति तेषां
नुतिभि रुदित हासो बद्ध नाना विलासः ।
पुनरपि विपिनान्ते प्राचरः पाटलादि
प्रसव निकर मात्र ग्राह्य घर्मानु भावे ॥ ॥58-6॥

त्वयि विमुखमि वोच्चैः ताप भारं वहन्तं
तव भजनव दन्तः पङ्क मुच्छोषयन्तम् ।
तव भुजव दुदञ्चद् भूरि तेजः प्रवाहं
तपस मय मनैषीर् यामुनेषु स्थलेषु ॥ ॥58-7॥

तदनु जलद जालैस् त्वद् वपुस् तुल्य भाभिः
विकस दमल विद्युत् पीत वासो विलासैः ।
सकल भुवन भाजां हर्षदां वर्षवेलां
क्षितिधर कुहरेषु स्वैरवासी व्यनैषीः ॥ ॥58-8॥

कुहरतल निविष्टं त्वां गरिष्ठं गिरीन्द्रः
शिखि कुल नव केका काकुभिस् स्तोत्रकारी ।
स्फुट कुट जकदम्ब स्तोम पुष्पाञ्जलिं च
प्रविदध दनुभेजे देव गोवर्धनोऽसौ ॥ ॥58-9॥

अथ शरद मुपेतां तां भवत्भक्त चेतो
विमल सलिल पूरां मानयन् काननेषु ।
तृण ममल वनान्ते चारु सञ्चारयन् गाः
पवन पुरपते त्वं देहि मे देह सौख्यम् ॥ ॥58-10॥

॥ सदा सर्वत्र गोविन्द नाम संकीर्तनम् गोविन्दा....गोविन्दा ॥
॥ श्री गुरुवायूरप्पा शरणम् श्री हरये नमः॥